

Europa, încotro?!

Professor Ph.D. Basile NEACSA, ISIRP – Institute of Studies in International Relations and Public Policy, Bruxelles, Université de Liege

Cuprinsă de forfota schimbărilor tranzitorii, lumea financiar-materialistă se transformă cu pași rapizi. Europa avea să cedeze locul său incontestabil, până atunci, de călăuză și mentor, unei națiuni mai tinere, dar mult mai viguroase, la Bretton-Woods.

La remarcabila vârstă de 500 ani, Europa încă își etala cuceririle și accesoriile unor state în curs de dezvoltare din Asia, America de Sud și Orientul Mijlociu, state care nu vor întârzia nici ele să o refuze pe bătrâna frivolă.

Pentru a evita un al „n-lea” război fratricid, Europa se readuna într-un soi de grupare meschină și zgârcită făcută în spirit de castă. Momentelor de glorie trecută li se mai adaugă câteva decenii de respiro și revigorare.

Dar secolul XXI aduce din nou la cârma lumii pe cei care au introdus în lume banii ca un fel de răzbunare la ceea ce noi europenii le-am dat „perfecțiune, rațiune și individualism”.

Criza de sistem din Europa de la începutul secolului XXI se transformă într-o criză financiar-bancară din cauza incompatibilității de adaptare la noile condiții mondiale.

Progresul tehnologic este mai mult iluzoriu, demografia este în creștere, iar aparatul administrativ al statelor devine din ce în ce mai opresiv, lăsând loc unui iz de *dictatură a democrației*.

Soluțiile-miracol nu apar decât în nordul continentului, lăsând mai mult impresia unui model miraculos decât al unei diluări în mase. Cele dintâi națiuni europene sau mai îndreptățite, credeau ele, își dispută tipul de adrenalină de administrat muribundeii Europei, de austeritate sau de investiții.

În acest timp, populația europeană emigrează luând cu ea cunoștințe și deprinderi seculare pentru a repopula, revigora și a lansa noi lideri mondiali pe alte continente concurente pentru viitorul Europei..., oare în folosul cui?